

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 19 september 2003 av Telefon und Buch Verlagsgesellschaft m.b.H

(Mål T-322/03)

(2005/C 6/73)

(Ansökan är avfattad på tyska)

Telefon und Buch Verlagsgesellschaft m.b.H, Salzburg (Österrike), har den 19 september 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten H.G. Zeiner.

Även HEROLD Business Data GmbH & Co. KG (tidigare Herold Business Data AG), Mödling (Österrike), var part i förfarandet vid överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ändra det beslut som första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 19 juni 2003 i de förenade ärendena R 580/2001 och R 592/2001, på så sätt att ansökan om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket WEISSE SEITEN med ansökningsnummer 371.096 avslås i sin helhet, alternativt
- ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 19 juni 2003 i de förenade ärendena R 580/2001 och R 592/2001 och förplikta Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) att, eventuellt efter ett kompletterande förfarande, anta ett nytt beslut och avslå ansökan om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket WEISSE SEITEN med ansökningsnummer 371.096 i dess helhet,
- förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke gentemot vilket en ansökan om ogiltigförklaring har givits in:

Ordmärket "WEISSE SEITEN", för varor och tjänster som ingår i klasserna 9, 16, 41 och 42 – Gemenskapsvarumärke nr 371.096

Innehavare av gemenskapsvarumärket:

Sökanden

Sökande av ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket:

HEROLD Business Data GmbH & Co. KG

Annulleringsenhetens beslut:

Delvis ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket med avseende på telefonkataloger innehållande namn i tryckt eller elektronisk form (klasserna 9 och 16) samt med avseende på förlagsutgåvor av sådana telefonkataloger innehållande namn (klass 41)

Överklagandenämndens beslut:

Avslag på överklagandet

Grunder:

- Det registrerade varumärket har särskiljningsförmåga enligt artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94.
- Det anmälda tecknet är inte beskrivande i den mening som avses i artikel 7.1 c för någon av de varor eller tjänster som upptas i förteckningen över varor och tjänster.
- Det registrerade varumärket är ingen sådan sedvanlig beteckning för varan som avses i artikel 7.1 d.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 23 september 2004 av Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading B.V.

(Mål T-382/04)

(2005/C 6/74)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading B.V., Landgraaf (Nederländerna), har den 23 september 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Hendrik Cornelis De Bie.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 17 juni 2004 (REM 19/2002) i den del som det fastslås att den begärda efterskänkningen inte är tillåten, och
- förplikta kommissionen ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden importerar bland annat rispapper, som under flera års tid har omfattats av samma KN-nummer. Enligt kommissionens förordning 1196/97 av den 27 juni 1997⁽¹⁾ skall dock dessa varor omfattas av ett annat KN-nummer. Sökanden uppger att så inte har skett i deras fall. Enligt sökanden är det i deras fall fråga om en speciell situation, eftersom den nederländska tullen har begått ett antal fel vid sina kontroller. Sökanden framhåller att den nederländska tullen trots ett antal kontroller inte uppmärksammat den oriktiga klassificeringen av rispapperet förrän efter åtta månaders tid. Sökanden anför även att inget bedrägligt handlande eller någon uppenbar oaksamhet kan läggas sökanden till last.

Till stöd för sin talan anför sökanden att artikel 239 i förordning 2913/92⁽²⁾ åsidosatts, att kommissionen gjort en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna samt bristande motivering. Sökanden åberopar även åsidosättande av principerna om god förvaltningssed och likabehandling, med hänsyn till att kommissionen har intagit en annan ståndpunkt i tidigare beslut. Slutligen anför sökanden att proportionalitetsprincipen har åsidosatts.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1196/97 av den 27 juni 1997 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EGT L 170, s. 13).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 27 september 2004 av EnBW Energie Baden Württemberg AG

(Mål T-387/04)

(2005/C 6/75)

(Rättegångsspråk: tyska)

EnBW Energie Baden Württemberg AG, Karlsruhe (Tyskland), har den 27 september 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna C. D. Ehlermann, M. Seyfarth, A. Guterath och M. Wissmann.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten

— med stöd av artikel 231 i EG-fördraget skall ogiltigförklara kommissionens beslut av den 7 juli 2004 om den nationella

plan för tilldelning av utsläppsrätter för växthusgaser som Tyskland anmält enligt direktiv 2003/87/EG⁽¹⁾ och

— skall förplikta svaranden att betala samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökanden är ett tyskt energiföretag. Såvitt avser utsläpp av växthusgaser från det kraftverk som sökanden driver, omfattas sökanden från och med den 1 januari 2005 av det genom direktiv 2003/87/EG införda gemenskapsrättsliga systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser.

Sökanden väcker talan mot kommissionens beslut om godkännande av den av Tyskland anmälda nationella planen för tilldelning av utsläppsrätter för växthusgaser, med undantag för en viss del som saknar relevans i förevarande mål. Sökanden invänder särskilt mot en överföringsbestämmelse i planen, enligt vilken ett kraftverksföretag som lägger ned en gammal anläggning och ersätter den med en ny under fyra års tid får lägga till den mängd utsläpp som tilläts från den nedlagda anläggningen. Enligt sökandens mening tilldelas därmed en alltför omfattande utsläppsrätt, som skall betraktas som statligt stöd enligt artikel 87.1 EG och som inte kan motiveras. Svarandens motsatta bedömning i det omtvistade beslutet är uppenbart bristfälligt motiverat och bygger inte på någon undersökning av sakomständigheterna. Det omtvistade beslutet strider således mot artiklarna 87.3 och 88.2 EG.

Vidare har svaranden i strid med artikel 88.2 EG underlåtit att inleda ett formellt granskningsförfarande för statligt stöd, trots att den måste ha hyst allvariga tvivel beträffande bestämmelsens förenlighet med EG-fördraget.

Dessutom strider det omtvistade beslutet mot artikel 9.3 i direktiv 2003/87/EG och mot kriterium 5 i bilaga III till samma direktiv, eftersom tilldelningen av alltför omfattande utsläppsrätt otillbörligen gynnar sökandens konkurrenter, vilket förstärks genom att företaget som i likhet med sökanden inom en snar framtid på grund av lagstiftning tvingas att lägga ner kärnkraftverk otillbörligen missgynnas.

Slutligen strider det omtvistade beslutet mot artikel 253 på grund av ett flertal allvariga brister i motiveringen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG, EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.